

## Arrest

nr. 304 881 van 16 april 2024  
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR  
Rue Patenier 52  
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het beroep dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 20 februari 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verzoekende partij van 23 februari 2024.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat J. RICHIR, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"A. Feitenrelaas*

*U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van origine Pashtoun te zijn. U bent soennitisch moslim. U bent afkomstig uit [S.], gelegen in district Shigal, provincie Kunar. U woonde daar samen met uw moeder, uw vrouw, uw drie kinderen, uw drie broers en de kinderen van uw broer [I.]. Sinds 30/03/1391 bent u getrouwd met [F.B.]. Van 2016 tot 2017 woonde u in een privékamer in [A.], het centrum van Kunar. Van 2017 tot 2019 zat u op kot aan de overheidsuniversiteit van Kunar. In 2019 behaalde u een bachelordiploma in Business Administration van de Sayeed Jamaluddin universiteit. Na uw studies was u werkloos.*

*Uw vader was sinds de binnenkomst van de Amerikanen in Afghanistan een hoge ambtenaar bij de nationale defensie. Hij deed deze job ongeveer achttien à negentien jaar. De laatste zes à zeven jaar werkte hij in het district Dangham. Hij oefende zijn job uit tot 22/03/1391 [11/06/2012 volgens onze kalender]. Uw broer [I.] werkte sinds 07/03/1391 [27/05/2012] in de legerbasis van Kunar. Hij deed zijn job tot op het moment van de regimeverandering. Op 07/03/1391 [27/05/2012] vond er een aanval plaats van de Etalafie forces (coalitietroepen) waarbij twee leden van Al Qaeda om het leven kwamen. De taliban beschuldigden uw vader van deze aanval. Achttien maanden voordat uw vader door de taliban om het leven werd gebracht, ontving hij een dreigbrief van hen. Hierin stond dat uw vader informatie had gegeven aan de Etalafie forces. Hij werd gevraagd om met zijn werk te stoppen of de taliban zou hem onthoofden. Uw vader zette zijn werk verder. Op 22/03/1391 [11/06/2012] om halfzes 's ochtends werd uw vader door de taliban gedood terwijl hij op weg was naar een gesprek met [Q.S.] in Plano Gato, district Dangham. De talibanleden – [Q.S.], [S.], [Sh.] en [Su.] - die betrokken waren bij de dood van uw vader werden gevangen genomen of gedood door de overheid. [Q.S.] werd gedood tijdens operatie Inshultun in het district Shultan. Dit was een bombardement dat plaatsvond op 25/11/1391 [13/02/2013]. [S.] kwam om het leven bij een bombardement van de luchtmacht en [Sh.] werd naar de gevangenis gestuurd. De taliban stelden dat u en uw broer [I.] verantwoordelijk waren voor de dood van [Q.S.] en [S.]. Ze beschuldigden jullie ervan informatie uitgewisseld te hebben aan de overheid. Ongeveer één à twee jaar na het overlijden van uw vader, rond 1393 of 1394 [2014/2015], ontving uw broer hiervoor een dreigbrief van de taliban. Hierin stond dat hij zijn spionageactiviteiten zo snel mogelijk moest stopzetten. Anders zou hem hetzelfde overkomen als jullie vader. Zes à zeven jaar na deze waarschuwingsbrief ontvingen u en uw broer, anderhalve maand voor uw vertrek uit Afghanistan, op 29/10/1399 [18/01/2021], nog een brief van de taliban. In de brief stond dat jullie vader zijn activiteiten tegen de taliban had voortgezet en dat hij hiervoor gedood was. Jullie zouden informatie aan de overheid gegeven hebben in verband met de moorden op [Q.S.] en [S.]. Vijf dagen voor uw vertrek kregen jullie een derde brief van de taliban op 25/12/1399 [15/03/2021]. Hierin werd ook de rest van jullie familie bedreigd. Uw broer kreeg na deze tweede waarschuwingsbrief bescherming van zijn werkgever. Omdat u een privépersoon was, kreeg u dit niet. Daarom beslisten u en uw broer dat het beter was voor u om Afghanistan te verlaten.*

*Op de derde dag na de regimeverandering verliet ook uw broer Afghanistan. Hij is op het moment van uw persoonlijk onderhoud in Iran. Tien dagen na de regimeverandering kwamen de taliban naar uw huis. Ze vroegen uw moeder waar u en uw broer waren. Op de zeventiende dag na de regimeverandering kwamen de taliban een tweede keer langs. Ze vroegen hetzelfde als bij hun eerste bezoek, maar waren agressiever. Nadat uw moeder zei dat ze niet wist waar u en uw broer waren, gingen ze weg.*

*Na een reis van ongeveer negen maanden, via onder andere Servië, Roemenië en Oostenrijk, kwam u op 24 oktober 2021 aan in België. U diende uw verzoek om internationale bescherming in op 25 oktober 2021.*

*Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten voor: kopieën van de taskera's van uzelf, uw vader en uw broer, kopieën van documenten in verband met uw scholing, kopieën van documenten van het werk van uw vader en broer, foto's van uw vader, kopieën van documenten in verband met de dood van uw vader en de genomen veiligheidsmaatregelen en kopieën van dreigbrieven.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedurele redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichten.*

*Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, heeft of een reëel risico heeft op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*U vreest gedood te worden door de taliban omdat uw vader een hoge ambtenaar bij de nationale defensie was (CGVS, p.22). Uw broer [I.] werkte ook voor het Afghaanse leger (CGVS, p.11-12). Daarnaast bedreigden de taliban u en uw broer met de dood omdat ze jullie ervan verdachten informatie aan de overheid gegeven te hebben die ervoor zorgde dat een aantal talibanleden gedood of gevangen genomen werden (CGVS, p.22). Er dient echter te worden vastgesteld dat uw verklaringen gekenmerkt worden door verscheidene merkwaardigheden, tegenstrijdigheden, vaagheden en onaannemelijkheden, waardoor het CGVS geen geloof kan toeschrijven aan uw asielrelaas en uw vrees.*

Vooreerst kon u het profiel van uw vader niet aannemelijk maken. Zo legde u geen stukken voor waaruit kan blijken dat u wel degelijk de zoon bent van [G.H.], een hoge ambtenaar bij de nationale defensie. U legde een hele reeks documenten voor die betrekking hebben op uw zogenaamde vader en zijn beroep waaronder ook foto's. Hierbij moet er vastgesteld worden dat u geen enkele foto voorlegde waarop u samen met de man in kwestie te zien bent. Hierdoor slaagt u er niet in de claim dat de man op de foto's uw vader zou zijn – of dat jullie elkaar überhaupt kennen – hard te maken. U gevraagd of u foto's kan voorleggen waarop u samen met de man te zien bent bleek dit niet het geval te zijn (CGVS, p. 43). Daarnaast legde u ook uw taskara voor waarop vermeld staat dat [G.H.] uw vader is. Dit echter geen voldoende bewijs. Het kan hierbij gaan om een naamgenoot. Voorts blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat Afghaanse identiteitsdocumenten slechts een beperkte bewijswaarde hebben aangezien het bijzonder moeilijk is om echte van valse Afghaanse documenten te onderscheiden en worden er authentieke documenten afgeleverd op basis van valse informatie. Deze vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering dat u de zoon bent van [G.H.], een hoge ambtenaar bij de nationale defensie van het district Dangham.

Ook uw verklaringen over uw vaders professionele activiteiten bleven zeer vaag en oppervlakkig. Aangezien u een bachelordiploma heeft (CGVS, p.5) en verschillende documenten voorlegde in verband met zijn job (CGVS, p.3), kon er van u verwacht worden dat u veel beter op de hoogte was van zijn functie, verantwoordelijkheden of opdrachten. Daarbovenop gaf u aan dat de job van uw vader de oorzaak was van de bedreigingen die jullie van de taliban ontvingen (CGVS, p.22). Aangezien u als gevolg hiervan uiteindelijk Afghanistan moest verlaten, kon verwacht worden dat u meer op de hoogte was, of toch mee geprobeerd had om op de hoogte te geraken, van de job van uw vader (CGVS, p.22). Echter, verklaarde u dat u niet wist wat zijn takenpakket was en dat u er ook geen vragen over stelde (CGVS, p.17-18). Ondanks dat uw vader 18 of 19 jaar lang zijn job had uitgeoefend, kon u enkel zeggen dat hij een officiële hoge ambtenaar van defensie was in het district Dangham (CGVS, p.14). Specifiek kon u niet zeggen wat hij deed (CGVS, p.14). U verklaarde dat uw vader op verschillende plekken had gewerkt doorheen zijn carrière, maar kon niet zeggen wanneer hij waar gewerkt had (CGVS, p.15). U wist enkel dat hij de laatste jaren van zijn carrière in het districthuis in Dangham werkte (CGVS, p.15-16). Wanneer u hierna werd gevraagd wat hij in Dangham moest doen, antwoordde u: "Ik weet niet wat hij daar gedaan moest hebben" (CGVS, p.16). U kon verder niet zeggen wie de bazen van uw vader waren of met wie hij samenwerkte (CGVS, p.17). Ook wist u niet wat zijn takenpakket was en of er ooit bepaalde incidenten gebeurd waren terwijl uw vader zijn job uitoefende (CGVS, p.17-18). Het is opmerkelijk dat u over zijn job zo weinig informatie kon geven ondanks dat er uit de documenten verschillende zaken konden worden afgeleid. Zo legde u uw zogenaamde vaders wapenkaart en ID-kaart van het National Directorate of Security (NDS) voor. Op de kaarten staat dat de man bij het NDS werkte en hij daar (luitenant) kolonel was. U kon echter niet zeggen wat de precieze functie van uw vader inhield en wie zijn exacte werkgever was (CGVS, p.14). Uit de certificaten die u voorlegde, kon worden afgeleid dat uw zogenaamde vader samenwerkte met bepaalde Amerikaanse bataljons, waaronder Bravo Company. Desondanks wist u niet met wie uw vader had samengewerkt (CGVS, p.17, 19-20). Wanneer u werd geconfronteerd met het feit dat u zo weinig over de job van uw vader kon vertellen, antwoordde u: "Ik weet het niet. Ik heb geen informatie omdat zij niks zeggen over hun werking. Zij zijn inlichtingsdiensten, zij zijn verborgen departementen" (CGVS, p.42). Er moet worden opgemerkt dat u tijdens deze confrontatie pas voor het eerst iets vermeldde over inlichtingsdiensten en verborgen departementen. Wanneer u voordien meerdere vragen gesteld werden in verband met de inhoud van de job van uw vader, zei u hier niets over (CGVS, p.14-20). Bovendien stond deze verklaring haaks op het feit dat u wel verschillende documenten in verband met zijn job kon voorleggen (CGVS, p.3). Uw broer [I.] zou deze, volgens u, officiële documenten gewoon gekregen hebben nadat hij ernaar vroeg (CGVS, p.19). Daarnaast had u regelmatig telefonisch contact met uw vader terwijl hij werkte en gaf u aan gewoon nooit vragen in verband met zijn werk gesteld te hebben (CGVS, p.18-19). U verklaarde ook dat de overheid jullie achteraf nog van verschillende zaken op de hoogte bracht (CGVS, p.38). Maar toch was u niet op de hoogte van de job van uw vader. Als gevolg van bovenvermelde elementen kon u het profiel van uw vader als hoge ambtenaar bij defensie dan ook niet aannemelijk maken. Dit zorgt ervoor dat de geloofwaardigheid van uw vrees in vraag kan worden gesteld.

Naast het profiel van uw vader kon u ook het profiel van uw broer als werknemer bij defensie in de provincie Kunar niet aannemelijk maken. U verklaarde dat uw broer officieel te werk gesteld was bij defensie in de provincie Kunar en dat hij officieel te werk gesteld was bij het leger in Kunar (CGVS, p.7). U legde daarnaast ook verschillende documenten in verband met zijn werk voor (CGVS, p.3). Wanneer er echter dieper op het werk van uw broer werd ingegaan, bleek dat u niet goed op de hoogte was van zijn job. U wist niet welke job hij precies deed of wat zijn taken waren (CGVS, p.12). U zei niet over die informatie te beschikken (CGVS, p.12). Nochtans had u de documenten waaruit kon worden afgeleid voor wie uw zogenaamde broer werkte en wat zijn functie was. Uit een trainingscertificaat werd duidelijk dat hij voor de NDS werkte en uit een veiligheidsplan dat na de bedreigingen voor hem werd opgesteld, werd duidelijk dat hij officier was in het directoraat 041 van het departement van nationale veiligheid in Kunar. Opnieuw kan er door uw profiel vanuit worden gegaan dat u meer op de hoogte was van de job van uw broer en op z'n minst geweten zou hebben wat er in de documenten stond. Deze documenten bewijzen daarnaast op geen enkele manier dat het daadwerkelijk om uw broer gaat. U legde evenmin foto's voor waarop u samen met uw broer te zien bent.

Bovendien werd, naast uw vader, ook uw broer bedreigd omwille van zijn werk en als gevolg hiervan werd ook u bedreigd (CGVS, p.34-35). Er kan dus verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van de job van uw broer aangezien u hierdoor bedreigd werd (CGVS, p.34-35). Bovendien is uw broer nog steeds in leven en hebt u nog contact met hem (CGVS, p.42). Zo had u anderhalve maand voor het persoonlijk onderhoud nog contact met uw broer die momenteel in Iran is (CGVS, p.42). Doordat u zo slecht op de hoogte was van de job van uw broer [I.] kon u niet aannemelijk maken dat hij bij defensie werkte. Opnieuw moet hierdoor de geloofwaardigheid van uw vrees in vraag worden gesteld.

Daarnaast moet er worden opgemerkt hoe beperkt en vaag uw kennis was over de verschillende gebeurtenissen die de aanleiding gaven tot de bedreigingen gericht aan uw vader, uw broer en uzelf. Daarbovenop werden uw verklaringen gekenmerkt door verschillende tegenstrijdigheden met de documenten die u voorlegde en de landeninformatie die voorhanden is. U verklaarde dat uw vader bedreigd en uiteindelijk gedood werd door de taliban vanwege een aanval die door Etalafie forces gepleegd werd (CGVS, p.22). De taliban achtte uw vader hiervoor verantwoordelijk (CGVS, p.22, 26). Aangezien deze aanval de oorzaak is van alle bedreigingen die u en uw familie ontvingen, kon worden verwacht dat u hier toch enigszins van op de hoogte was. U verklaarde enkel te weten door wie de aanval werd uitgevoerd en dat u in de documenten gelezen had dat de aanval plaatsvond op 07/03/1391 [27/05/2012] en dat er hierbij twee leden van Al Qaeda om het leven kwamen (CGVS, p.26). Echter, kon u niet zeggen wat de Etalafie forces zijn, waar de aanval plaatsvond of waarom uw vader beschuldigd werd van de aanval (CGVS, p.26). Een aantal dagen nadat de aanval plaatsvond, werd uw vader door de taliban gedood (CGVS, p.29). U verklaarde dat hij op 22/03/1391 [11/06/2012] om halfzes 's ochtends door vier leden van de taliban gedood werd in Plano Gato toen hij op weg was naar een gesprek met [Q.S.], één van de talibanleden betrokken bij zijn dood (CGVS, p.29). Deze informatie stemt overeen met de interne informatie die u voorlegt van de NDS van 23 en 24/03/1391. Hierin staat dat uw vader werd vermoord in Plano Gato, op twee kilometer van het districtscentrum van Dangham. Als bewijs voor uw verklaringen voegde u ook een artikel van Pajhwok Afghan News toe. Echter, komen uw verklaringen niet overeen met het artikel in kwestie en komen ze ook niet geheel overeen met de andere berichtgeving over de gebeurtenis die u omschreef (zie informatie in het administratieve dossier). Pajhwok bericht dat uw zogenaamde vader in het districtscentrum werd vermoord tijdens een gewapende aanval, waarna de aanvallers erin slaagden te ontkomen. Khaama bericht eveneens over de moord op uw zogenaamde vader door gewapende mannen toen hij een lokale inwoner sprak. Beide nieuwskanalen stellen dat de taliban deze aanslag heeft opgeëist. Hoe dan ook kan in vraag worden gesteld of het wel degelijk uw vader was die bij dit incident om het leven kwam, door uw algemeen gebrek aan kennis over de functie van uw vader en over de aanval waarvoor uw vader verantwoordelijk geacht werd door de taliban en door het gegeven dat u geen informatie kunt geven die niet in de documenten vermeld staat. Na de dood van uw vader ging de overheid op zoek naar de daders (CGVS, p.32). Een aantal werden naar de gevangenis gestuurd en er werden mensen gebombardeerd (CGVS, p.32). U verklaarde hierover het volgende: "Na de dood van mijn vader hadden wij geen gevaar. Het gevaar bestond toen de overheid de moordenaars van mijn vader naar de gevangenis hebben gedaan en ze hebben doodgedaan. Daarna is voor ons de vrees ontstaan" (CGVS, p.32). Na de dood van uw vader zou de overheid twee bombardementen hebben uitgevoerd (CGVS, p.33). Over het tweede bombardement kon u zeggen dat [Q.S.] het doelwit was en dat het plaatsvond in het district Shultan op 25/11/1391 [13/02/2013], maar over het derde bombardement had u geen enkele informatie (CGVS, p.33). U kon verder niet zeggen wie er bij deze bombardementen betrokken was, wie ze precies had uitgevoerd of waarom en of er nog andere doden vielen (CGVS, p.34). Aangezien de taliban u en uw broer mee verantwoordelijk achtten voor deze bombardementen en dit de aanleiding van uw vrees was, kon er worden verwacht dat u hier veel meer van op de hoogte was. U verklaarde verder dat in de acht jaar tussen de dreigbrief die uw broer ontving en de dreigbrief die u en uw broer begin 2021 ontvingen, bepaalde incidenten gebeurd zouden zijn (CGVS, p.36). Uzelf kon niet zeggen wat deze incidenten inhielden (CGVS, p.36). U zei dat u hierover geen informatie had omdat uw broer niet zoveel met u deelde. U zou er wel naar gevraagd hebben (CGVS, p.36). Toch is het vreemd dat zelfs nadat zowel u en uw broer gevlucht waren, hij u nooit op de hoogte gebracht heeft van deze incidenten. Het zou in uw voordeel geweest zijn dat u van alle elementen op de hoogte was. Uw gebrek aan kennis in verband met de verschillende gebeurtenissen die plaatsvonden, heeft dan ook een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van uw vrees en uw verklaringen.

Vervolgens kunnen er vraagtekens worden geplaatst bij de manier waarop de taliban met de situatie omgingen. Het is opmerkelijk dat er telkens zo veel tijd zat tussen de verschillende bedreigingen. Ook het verschil tussen de bedreigingen gericht aan uw vader en aan u en uw broer is opmerkelijk. Zo verklaarde u dat uw vader 18 maanden voor zijn dood een dreigbrief ontving van de taliban (CGVS, p.28). 18 maanden na deze brief werd uw vader door de taliban gedood (CGVS, p.28-29). Echter, zonden de taliban u en uw broer meerdere dreigbrieven zonder ooit echt tot actie over te gaan. Uw broer ontving een eerste dreigbrief die aan hem gericht was in 1393 of 1394 [2014 of 2015] (CGVS, p.34). U gaf aan dat tussen de dood van uw vader en deze dreigbrief niets gebeurde (CGVS, p.35). Daarna ontvingen jullie op 29/10/1399 [18/01/2021] een dreigbrief die zowel aan u als aan uw broer gericht was (CGVS, p.39). Ten slotte stuurde de taliban jullie een laatste dreigbrief op 25/12/1399 [15/03/2021] (CGVS, p.37). Het is opmerkelijk dat jullie in totaal drie

dreigbrieven ontvingen zonder dat de taliban echt actie ondernamen. U gaf aan dat er geen zichtbaar incident plaatsvond in de acht jaar tussen de dreigbrief van uw broer en de dreigbrief die jullie ontvingen op 18/01/2021 (CGVS, p.36). Het is pas na uw vertrek uit Afghanistan dat de taliban twee keer naar uw huis zou komen op zoek naar u en uw broer (CGVS, p.41). Ze kwamen langs op de tiende en zeventiende dag na de verandering van het regime (CGVS, p.41). Telkens wanneer ze hoorden dat zowel u als uw broer niet thuis waren, gingen ze gewoon terug weg (CGVS, p.41). Hierna zou er, voorlopig, ook niets meer gebeurd zijn (CGVS, p.42). Dit staat in sterk contrast met de manier waarop ze met uw vader omgingen. Hiernaast moet er worden opgemerkt dat er zeer veel tijd tussen alle bedreigingen zat. Na de dood van uw vader werden u en uw broer bedreigd door de taliban omdat ze jullie ervan verdachten informatie gedeeld te hebben met de overheid waardoor er talibanleden gedood en opgesloten werden (CGVS, p.32-33). De informatie die jullie gedeeld zouden hebben, had betrekking op een bombardement dat de overheid uitvoerde op leden van de taliban op 25/11/1391 [13/02/2013]. Toch ontving uw broer hieromtrent maar één of twee jaar later een bedreiging (CGVS, p.34-35). Nog opvallender is dat de volgende bedreigingen, die aan jullie beiden gericht waren en ook over het bombardement van 25/11/1391 gingen, pas acht jaar later werden verstuurd (CGVS, p.36). Uzelf kon ook niet verklaren waarom er zoveel tijd tussen de dreigbrieven zat (CGVS, p.42). Wanneer u werd gevraagd waarom het zo lang duurde na de dood van uw vader voordat de taliban jullie dreigbrieven begon te sturen en actie ondernam, antwoordde u het volgende: "Hierover heb ik geen informatie. Waarom het zo lang heeft geduurd om ons waarschuwingsbrieven te sturen, dat zijn hun zaken. Ik weet het niet, ik beschik niet over informatie waarom zij zo lang hebben gewacht om ons waarschuwingsbrieven te sturen" (CGVS, p.42). Het is opvallend hoeveel luchtiger de taliban met de situatie omgingen wanneer het om u en uw broer ging en hoeveel tijd er telkens tussen de verschillende bedreigingen zat. Hierdoor kan dan ook de geloofwaardigheid van de bedreigingen en de frequentie ervan in vraag worden gesteld.

Verder verklaarde u dat jullie verschillende dreigbrieven en beschuldigingen van de taliban ontvingen en dat ze meermaals naar uw huis kwamen. Uw vader en broer ontvingen elk één dreigbrief en daarna ontvingen jullie twee dreigbrieven die aan zowel u als uw broer geadresseerd waren (CGVS, p.27, 34). Nadat u Afghanistan verliet, zou de taliban ook twee keer naar uw huis gekomen zijn (CGVS, p.41). Echter, is uw kennis van de inhoud van de bedreigingen en de beschuldigingen, ondanks de kopieën van de dreigbrieven die u voorlegde, zeer beperkt. Daarbovenop waren de verklaringen die u over de dreigbrieven aflegde tegenstrijdig met de inhoud van de brieven. Zo verklaarde u dat uw vader de dreigbrief 18 maanden voor zijn dood op 22/03/1391 [11/06/2012] ontving (CGVS, p.28). Op de dreigbrief staat echter de datum 13 Showal 1430 [03/10/2009]. Wanneer u gevraagd werd wat er in de dreigbrief stond, antwoordde u: "In de brief staat dat mijn vader informatie geeft aan Etalafie forces. Bij deze vragen wij jou om jouw ontslag in te dienen en het werk niet meer voort te zetten. Indien u werk blijft doen dan gaan wij u onthoofden. Er staat ook vermeld om geen excuses aan de taliban te bieden" (CGVS, p.28). Doch werd er in de brief nergens gesproken over de Etalafie forces. In de brief werd uw vader enkel gevraagd om met zijn job en activiteiten te stoppen. Als hij dit niet deed dan zou hij onthoofd worden en zou het zijn eigen verantwoordelijkheid zijn. Over de inhoud van de dreigbrief van 15/08/1436 [3/06/2015], die enkel aan uw broer gericht was, zei u dat hem gevraagd werd zijn spionageactiviteiten zo snel mogelijk stop te zetten of hij zou hetzelfde meemaken als jullie vader (CGVS, p.35). Evenwel werd er in de dreigbrief zelf niets gezegd over uw vader. Er werd enkel geschreven dat uw broer een spion was van de slavenadministratie en dat hij met deze activiteit moest stoppen. Als hij dit niet deed, zou hem een ernstige straf van de Mujahidin te wachten staan waar hij zelf verantwoordelijk voor zou zijn. Daarnaast kon u niet zeggen waarom uw broer beschuldigd werd van spionage door de taliban en hoe ze wisten waar hij werkte (CGVS, p.35). Over de eerste brief die u en uw broer in 2021 ontvingen, kon u zeggen dat ze schreven dat uw vader gestraft was voor zijn activiteiten tegen de taliban en dat [Q.S.] en [S.] om het leven zijn gekomen bij een bombardement doordat u en uw broer informatie hadden gegeven aan de overheid en jullie hiervoor gestraft zouden worden (CGVS, p.36). Wat u niet zei, was dat er in de brief expliciet gezegd werd dat de Amerikanen de aanval hadden uitgevoerd. U vermeldt op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud dat de Amerikanen verantwoordelijk waren voor het tweede bombardement. U zei zelfs expliciet dat u geen informatie had over wie er betrokken was bij de dood van [Q.S.] en [S.] (CGVS, p.36). In de laatste dreigbrief die jullie ontvingen werd ook de rest van uw familie bedreigd (CGVS, p.39). Echter, is het belangrijk om te vermelden dat in de brief zelf het uw broer is die hiervoor verantwoordelijk werd geacht en niet u. Uw verklaringen over de dreigbrieven stonden in groot contrast met de eigenlijke inhoud van de dreigbrieven. Het is ook opmerkelijk dat u niet kon zeggen waarom zowel u als uw broer door de taliban beschuldigd werden (CGVS, p.34-35, 42). U verklaarde dat uw broer beter op de hoogte was van de verschillende problematieken (CGVS, p.7). Er kon van u worden verwacht dat u beter op de hoogte was van de inhoud van de bedreigingen en de verschillende beschuldigingen. Zeker aangezien u zelf ook bedreigd werd. Bovendien gaf u aan nog contact te hebben met uw broer (CGVS, p.21, 42). Hij zou ook degene zijn die de documenten verkregen had (CGVS, p.19). Er kan dus de vraag worden gesteld waarom u dan niet beter op de hoogte was van alle bedreigingen en beschuldigingen. Ten slotte verklaarde u dat na de regimeverandering de taliban twee keer naar jullie huis kwamen. Op dat moment waren zowel u als uw broer niet langer in Afghanistan (CGVS, p.40-41). U verklaarde dat de taliban naar u en uw broer vroegen en daarna terug weggingen (CGVS, p.41). U kon niet zeggen wat de taliban van jullie wilden en wat ze met jullie zouden doen (CGVS, p.41). U wist verder niet met hoeveel ze waren en zei:

*“Precies getelde taliban weet ik niet, precieze informatie weet ik niet, mijn moeder heeft die niet met mij gedeeld. Maar iedere keer zijn de taliban geweest” (CGVS, p.41). Wanneer u hierna werd gevraagd of u om meer uitleg had gevraagd, zei u dat u geen vragen gesteld had (CGVS, p.42). Dit laatste wijst op een gebrek aan interesse. Aangezien de taliban, onder andere, naar u op zoek waren, kon er verwacht worden dat u op z’n minst geprobeerd zou hebben om hier meer informatie over te verkrijgen.*

*Ten slotte is de manier waarop u en uw familie met de bedreigingen omgingen niet aannemelijk. Nadat uw vader door de taliban gedood werd, namen jullie geen voorzorgsmaatregelen (CGVS, p.32). Sterker nog, uw broer besliste zelfs om voor defensie te beginnen werken ondanks dat uw vader gedood was omwille van zijn werk voor de overheid (CGVS, p.32). Uw broer werd hier later dan ook voor bedreigd door de taliban, maar bleef zijn job verderzetten (CGVS, p.35). Wanneer u gevraagd werd of het niet gevaarlijk was voor uw broer om ook bij defensie te gaan werken, antwoordde u dat hij dit deed uit liefde voor zijn land (CGVS, p.32). Het is opmerkelijk dat uw broer deze keuze maakte. U gaf ook aan dat jullie financieel en economisch sterk staan (CGVS, p.8). Dus dit was niet de reden waarom uw broer de job moest uitvoeren. Al even opmerkelijk is dat een kapitaalkrachtige familie als de uwe die in het verleden was gevisieerd door de taliban en die duidelijk banden had met de overheid (CGVS, p.25, 30, 32, 38) niet voorzag in eigen bewakingsagenten. Anderhalve maand voordat u Afghanistan verliet, werd ook u bedreigd (CGVS, p.39). Echter, zou u Afghanistan pas vijf dagen nadat jullie de laatste dreigbrief ontvingen, verlaten (CGVS, p.37-38). Wanneer de vraag gesteld werd waarom u Afghanistan niet eerder verlaten had, antwoordde u dat u daarvoor nooit beschuldigd geweest was van spionage (CGVS, p.39). In de laatste dreigbrief werd ook uw familie bedreigd, maar toch namen zij geen voorzorgsmaatregelen (CGVS, p.40). Uw broer bleef ook zijn job verderzetten (CGVS, p.40). U zei zelf dat als uw broer vrees had dat hij de job niet uitgeoefend zou hebben (CGVS, p.40). Uw broer zelf zou Afghanistan pas drie dagen na de regimeverandering verlaten (CGVS, p.40). De rest van uw familie verblijft nog steeds in Afghanistan en zou, ook nadat de taliban twee keer langskwamen, geen voorzorgsmaatregelen genomen hebben (CGVS, p.42). Deze elementen ondermijnen sterk de oprechtheid en ernst van uw vrees.*

*Omwille van de hierboven opgesomde redenen slaagde u er niet in uw problemen met de taliban aannemelijk te maken. Bijgevolg kunt u niet aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele en gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Vluchtelingenverdrag of reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.*

*De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming neerlegde, kunnen deze vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen. U legde een reeks documenten voor met betrekking tot uw zogenaamde vader en broer. De kopieën van de certificaten in verband met het werk van zowel uw broer als vader, de kopie van de NDS wapenkaart en NDS ID-kaart van uw vader, de kopieën van het veiligheidsplan voor uw broer, het nieuwsbericht in verband met de dood van uw vader en de kopieën van de dreigbrieven van de taliban werden hierboven al inhoudelijk besproken. De kopieën van de brieven met informatie over terroristische activiteiten, informatie over de dood van uw vader en de aankondiging in verband met het overlijden van uw vader kunnen hoogstens bewijzen, zoals eerder al vermeld, dat er bepaalde dreigingen uitgingen of gebeurtenissen hebben plaatsgevonden. Ze bewijzen niet dat het hierin daadwerkelijk over uw vader, uw broer of neef [S.] ging. Uw naam wordt overigens niet vermeld in deze documenten als een persoon die zou zijn gevisieerd door de taliban. U legde ten slotte ook foto’s van uw zogenaamde vader voor. Het CGVS kan zoals eerder vermeld nergens uit de foto’s afleiden dat de personen die u als uw vader aanduidde op de foto’s daadwerkelijk uw vader is. Op de foto’s is telkens een man met baard te zien. Echter, wordt hieruit niet duidelijk om wie het gaat. Ondanks het feit dat het CGVS niet meteen betwist dat de in de documenten vermelde personen een functie hadden bij de overheid, tonen deze documenten niet aan dat u een familieband hebt met hen (cf. supra). Daarnaast mag niet vergeten worden dat Afgaanse documenten in het algemeen weinig bewijswaarde hebben. Ze hebben hierdoor slechts een zeer beperkte waarde bij het ondersteunen van het asielrelaas. Zo blijkt het bijzonder moeilijk om echte van valse Afgaanse documenten te onderscheiden. Ook de door u neergelegde documenten kunnen vervalst zijn of enkel en alleen opgesteld zijn met het oog op uw verzoek om internationale bescherming. Bijkomend legde u ook uw eigen taskara voor. Deze kan hoogstens uw identiteit, nationaliteit en herkomst aantonen wat door het CGVS niet wordt betwist (cf. supra). De kopieën van de certificaten in verband met uw opleidingen ondersteunen enkel uw verklaringen in verband met uw opleiding. Dit zijn elementen die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. Het document van het Rode Kruis draagt niets bij aan uw vluchtrelaas.*

*Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van*

wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het

verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in

het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4 §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, §28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §75 en §92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§249-254; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseerd punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op

[https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Forcus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Shari](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari) en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op ([https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat

over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

*Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.*

*Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.*

*Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.*

*In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

## C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 20 februari 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments”, 4 november 2022;
- EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, januari 2023;
- EUAA, “Afghanistan Security Situation”, augustus 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus”, januari 2022;
- EASO, “Afghanistan Country Focus”, december 2023;
- EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”, augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”, augustus 2020;
- EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals”, augustus 2022;
- UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”, juni 2023;
- “COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban”, 14 december 2023.

Verzoeker heeft op 23 februari 2024 een aanvullende nota overgemaakt waarbij hij volgende documenten heeft gevoegd:

- drie certificaten die na het overlijden van G.H. werden opgesteld;
- een foto van een plotter;
- vier getuigenissen van Afghanen die in België verblijven;
- een door verzoekers huidige werkgever opgesteld attest;
- het gelegenheidsformulier dat is vereist om te werken in de tuinbouwsector voor het jaar 2022;
- het gelegenheidsformulier dat is vereist om te werken in de tuinbouwsector voor het jaar 2023.

### 3. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

### 4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1.A.2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedge-keurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: de Vluchtelingenconventie), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de “*beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur*”, van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 (hierna: het Handvest van de grondrechten) en van het recht om te worden gehoord.

Wat betreft de ingeroepen schending van het artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

Aangezien uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoeker meermaals werd gehoord alvorens de bestreden beslissing werd genomen, kan ook geen schending van het hoorrecht worden vastgesteld.

Het door verzoeker ook geschonden geachte artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 luidt als volgt:

“§ 2. Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven.

*§ 3. De asielzoeker, zijn advocaat of de vertrouwenspersoon kunnen per aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs aanvullende opmerkingen of aanvullende stukken naar de Commissaris-generaal sturen. Deze opmerkingen en stukken zullen bij het individueel dossier van de asielzoeker worden gevoegd. De ambtenaar zal rekening houden met de opmerkingen en de stukken die hem tijdig zullen zijn overhandigd.”*

Een eenvoudige lezing van het aan de Raad voorgelegde administratief dossier leert dat verzoeker tijdens zijn gehoor door verweerder werd geconfronteerd met tegenstrijdigheden of onduidelijkheden in zijn relaas, dat werd aangedrongen om bepaalde aspecten van zijn relaas verder toe te lichten en dat hem de mogelijkheid werd geboden om, na het gehoor, nog bijkomende opmerkingen over te maken. Er kan bijgevolg niet worden geoordeeld dat verweerder de bepalingen van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 schond.

Nu verzoeker in het kader van zijn beroep bij de Raad, die met volheid van rechtsmacht oordeelt, het bestaan van eventuele tegenstrijdigheden heeft kunnen weerleggen en door hem nuttig geachte inlichtingen alsnog heeft kunnen verstrekken, blijkt ook niet dat hij nog een belang heeft bij het aanvoeren van een schending van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 (cf. RvS 23 januari 2014, nr. 226.192).

Aangezien verzoeker geen kind is en geen kinderen in België heeft, kan hij ook niet worden gevolgd in zijn argumentatie dat artikel 24 van het Handvest van de grondrechten – dat betrekking heeft op de rechten van het kind – werd geschonden.

Het aan de Raad voorgelegde administratief dossier en de uitvoerig gemotiveerde bestreden beslissing leren de Raad dat verweerder zijn beslissing goed heeft voorbereid en dat hij met de vereiste nauwkeurigheid een onderzoek voerde. De Raad wijst er ook op dat wanneer verweerder bepaalde inlichtingen aan verzoeker vraagt omtrent de professionele activiteiten van zijn vader en verzoeker aangeeft dat hij deze inlichtingen – waarvan niet blijkt dat verweerder deze via een ander kanaal kan verkrijgen – niet kan verstrekken, dit niet impliceert dat verweerder hieromtrent een verder onderzoek zou moeten doen. Verweerder is immers niet tot het onmogelijke gehouden en het komt in de eerste plaats aan verzoeker toe om zijn relaas aannemelijk te maken. Een schending van de aangevoerde beginselen van behoorlijk bestuur kan bijgevolg niet worden vastgesteld.

Verzoeker stelt verder in wezen dat verweerder zijn relaas niet deugdelijk onderzocht en niet op grond van een correcte feitenvinding tot het besluit kwam dat hem geen internationale beschermingsstatus kan worden toegekend.

#### 4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker houdt in eerste instantie voor dat verweerder onterecht besloot dat hij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

*“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”*

Artikel 1.A.2 van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

*“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:  
[...]*

*Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.”*

In casu heeft verweerder vastgesteld dat de verklaringen die verzoeker, met het oog op het verwerven van een internationale beschermingsstatus, aflegde ongeloofwaardig zijn en de door hem aangebrachte stukken niet toelaten anders te oordelen.

Verzoeker verklaarde dat hij vreest te worden vervolgd door de taliban omdat zijn vader, die op 11 juni 2012 om het leven werd gebracht, een hoge ambtenaar bij het National Directorate of Security was en omdat ook zijn oudere broer, voor de machtsovername door de taliban, actief was bij de veiligheids-diensten.

Verzoeker stelt dat hij tijdens het gehoor op 21 maart 2023 allerlei informatie heeft verstrekt omtrent G.H.S., zijn vader, en meer specifiek inzake de tijdstippen waarop deze van het werk naar huis kwam en de bewakers die dan meekwamen. Hij stelt dat hij ook de gebeurtenissen na het overlijden van zijn vader, op 11 juni 2022, heeft beschreven en dat hij, geleid op de door hem aangebrachte documenten, verbaasd is vast te stellen dat verweerder de verwantschap tussen hem en de persoon die hij omschrijft als zijn vader in twijfel trekt. Hij ontkent daarnaast niet dat hij weinig inlichtingen kan verstrekken omtrent de voorgehouden beroepsactiviteiten van zijn broer – die volgens hem ook voor “*defensie*” werkte – en verduidelijkt dat hij het contact met deze broer is verloren, waardoor hij geen bijkomende inlichtingen kan verkrijgen.

De Raad dient eerst te duiden dat het gegeven dat verweerder tijdens het gehoor de bewijskracht van de door verzoeker aangebrachte stukken niet heeft besproken niet verhindert dat hij vervolgens, met verwijzing naar de door hem verzamelde informatie, aangeeft dat de bewijswaarde van deze documenten eerder beperkt is.

Daargelaten de vraag of de door verzoeker voorgelegde stukken, inclusief deze die hij voegt bij zijn aanvullende nota, voldoende bewijskrachtig zijn om met zekerheid te kunnen vaststellen dat er een verwantschap bestaat tussen hemzelf en de personen die hij omschrijft als zijn vader en zijn broer, dient te worden opgemerkt dat verzoeker met zijn betoog, dat deze verwantschap onterecht als niet bewezen werd beschouwd, op zich niet aantoonde dat verweerder verkeerdelijk aangaf dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij wordt vervolgd omwille van zijn verwantschap met personen die voorheen bij de Afghaanse inlichtingen- of veiligheidsdiensten werkten. Hierbij moet worden geduid dat het enkele feit dat verzoeker verwanten zou hebben gehad die bij deze diensten werkten niet automatisch impliceert dat moet worden aangenomen dat hij zelf een vrees voor vervolging heeft. Er dient te worden benadrukt dat uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren voor de Afghaanse autoriteiten. Er is wel sprake van een aantal individuele gevallen waar een verwantschapsband met een lid van overheids-personeel een rol speelde bij het optreden van de taliban (zie o.a. EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, blz. 56-65; EUAA Afghanistan Country Focus van januari 2022, blz. 45-48, EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, blz. 54-55 en Afghanistan Country Focus van december 2023, blz. 62-63). Familieleden van personen die werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse veiligheids- en overheidsdiensten of buitenlandse troepen kunnen in bepaalde gevallen een gegronde vrees voor vervolging hebben, maar het komt hen dan toe om met concrete aanwijzingen aannemelijk te maken dat zij omwille van hun familiebanden met personen die werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse veiligheids- en overheidsdiensten worden of zullen worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar hun land of regio van herkomst. In casu is het niet aannemelijk dat verzoeker actueel nog zou worden gevisieerd door de taliban omwille van de rol die de man die hij omschrijft als zijn vader zou hebben gespeeld bij de dood en gevangenneming van personen gelieerd aan deze groepering. Verzoeker gaf immers aan dat zijn vader op 11 juni 2012 reeds werd gedood door de leden van de taliban. De taliban kunnen, via acties ten aanzien van verzoeker, die zelf nooit voor de overheid werkte, dan ook geen druk meer uitoefenen op de man die hij zijn vader noemt. Het is ook weinig aannemelijk dat de taliban, na meer dan tien jaar, plots nog wraak zouden willen nemen en zich hierbij zouden richten tot verzoeker, die nog minderjarig was toen G.H.S. werd gedood. Er blijkt, zoals verweerder correct heeft vastgesteld, ook niet dat de taliban sedert voormeld overlijden enige concrete actie ten aanzien van verzoeker zouden hebben ondernomen. Verzoeker maakt slechts melding van een aantal dreigbrieven, waarvan hij kopieën heeft aangebracht, en van twee bezoeken van leden van de taliban aan de in Afghanistan achtergebleven gezinsleden. De brieven en de bezoeken waarnaar verzoeker verwijst laten de Raad niet toe te concluderen dat hij effectief wordt vervolgd of dat hij dreigt ernstige schade te lopen. De dreigbrieven van 3 oktober 2009 en van 3 juni 2015 die verzoeker aanhaalt zijn immers niet aan hem gericht en deze stukken kunnen daarom niet nuttig worden aangewend om aan te tonen dat hij persoonlijk enig gevaar loopt. Verweerder heeft tevens op goede gronden opgemerkt dat er jaren verstreken tussen de verschillende dreigbrieven, en er gedurende deze periode nooit iets gebeurde. In de dreigbrief van 18 januari 2021 wordt volgens verzoeker aangegeven dat hem en zijn broer wordt gevraagd om hun spionageactiviteiten stop te zetten. Aangezien hij stelt zelf nooit te hebben samengewerkt met de toenmalige Afghaanse overheid kan niet worden aangenomen dat de bedreiging in deze brief echt aan hem is gericht en moet in ieder geval worden vastgesteld dat de overheid met wie verzoeker zou hebben samengewerkt er niet langer is, zodat hij bezwaarlijk kan stellen dat de taliban hem zullen viseren om hem te verhinderen dat hij of zijn broer verder samenwerken of gaan samenwerken met deze overheid. Verzoeker verwijst ook nog naar een brief die hij op 5 of 15 maart 2021 zou hebben ontvangen – zijn verklaringen hieromtrent zijn niet

eenduidig –, waarbij heel zijn familie wordt bedreigd, maar toont niet aan dat enig gezinslid sindsdien enig probleem had met de taliban. Los van de vaststelling dat de aangebrachte dreigbrieven geenszins toelaten te oordelen dat hij omwille van een verwantschapsband met personen die voorheen met de toenmalige Afghaanse overheid werkten problemen zou kennen, moet ook worden opgemerkt dat het documenten zijn die eenvoudig kunnen worden vervalst – te meer omdat slechts kopieën werden neergelegd – en dus geen echte bewijswaarde aan deze documenten kan worden toegekend. Verzoekers toelichting dat de taliban hem en zijn oudere broer, die volgens hem in Iran verblijft, nog zouden zoeken, is verder niet meer dan een niet gestaafde bewering. Zelfs indien de taliban effectief zouden zijn langsgekomen op het adres van hun vroegere verblijfplaats in Afghanistan dan blijkt hieruit niet dat hij iets te vrezen heeft. Zijn andere verwanten, die zelf ook niet in overheidsdienst waren en die op dit adres verblijven, werden immers niet incorrect behandeld. Verzoeker verklaarde uitdrukkelijk dat de taliban gewoon informeerden naar zijn verblijfplaats en dat zij hierbij de woning waar zijn gezinsleden verbleven niet betraden. Het laatste bezoek van de taliban situeert verzoeker bovendien in september 2021 en dus reeds meer dan twee en een half jaar geleden. Indien de taliban werkelijk de verwanten van zijn voorgehouden vader en broer zouden viseren, dan mocht worden verwacht dat zij andere en bijkomende initiatieven zouden hebben genomen.

Ter terechtzitting stelt verzoeker nog te vrezen bij een terugkeer naar Afghanistan te zullen worden vervolgd omwille van zijn “*verwestering*”. Hij verwijst hierbij naar zijn integratie in België en de stukken die hij bij zijn aanvullende nota voegde en waaruit blijkt dat hij in het Rijk reeds was tewerkgesteld.

Uit de objectieve landeninformatie waarover de Raad beschikt blijkt heden evenwel niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Uit de meest recente informatie waarover de Raad beschikt blijkt veeleer dat Afghanen die terugkeren uit het buitenland in regel weinig of niets in de weg wordt gelegd (cf. EUAA Afghanistan Country Focus, december 2023, blz. 13-14).

Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij een specifiek risicoprofiel heeft dat zou toelaten te besluiten dat hij toch een ernstig risico loopt om te worden vervolgd.

Door te verwijzen naar zijn verblijf in België en zijn tewerkstelling in de tuinbouwsector en in een pluimveeslachterij toont verzoeker niet aan dat hij bepaalde, in Afghanistan geldende, religieuze, morele en/of sociale normen zou hebben overschreden. Hij toont hiermee evenmin aan dat hij verwesterd is of in zijn land van herkomst als verwesterd zal worden beschouwd.

Verzoeker toont niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen.

De Raad merkt ook op dat verzoeker, volgens zijn verklaringen, werd geboren en opgroeide in Afghanistan, dat hij er naar school ging en ook Koranonderricht kreeg, dat hij afkomstig is uit een regio waar de taliban, reeds voor zijn vertrek, aanwezig waren, dat hij op volwassen leeftijd – en dus toen hij reeds voor een belangrijk deel was gevormd door de samenleving waarin hij opgroeide – naar Europa reisde, dat hij minder dan drie jaar in West-Europa verblijft en dus niet zomaar kan worden aangenomen dat hij zich bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat hij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt.

Verzoeker toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen.

De beschouwingen van verzoeker leiden niet tot de conclusie dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt.

#### 4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

In wat kan worden beschouwd als een tweede onderdeel van zijn middel houdt verzoeker voor dat verweerder op incorrecte gronden of op onredelijke wijze tot het besluit kwam dat hem de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden toegekend.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het*

*geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.*

*§ 2. Ernstige schade bestaat uit :*

*a) doodstraf of executie; of,*

*b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*

*c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Allereerst moet worden gesteld dat nu reeds werd vastgesteld dat verzoeker geen verwestering aantoon, niet kan worden besloten dat hij, omwille van een verwestering, het slachtoffer dreigt te worden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker zet uiteen dat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend indien de onmenselijke en vernederende behandeling, waarvan sprake in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet, wordt veroorzaakt door het optreden van een actor. Hij verduidelijkt dat de humanitaire crisis, die wordt veruitwendigd door een hongersnood die het leven van vele mensen bedreigt, duidelijk het gevolg is van het optreden van actoren. Hij stelt dat de machtsovername door de taliban en hun huidige beleid, in combinatie met corruptie en eerdere conflicten, ertoe hebben geleid dat het land uiterst kwetsbaar is wat betreft de zelfvoorziening op voedselgebied. Hij benadrukt de zwaarwichtigheid van de voedselonzekeerheid en wijst erop dat dit probleem reeds lang bestaat. Verzoeker stelt dat het voedseltekort het gevolg is van droogte, politieke keuzes, geografische omstandigheden, de vernietiging van landbouwvoorzieningen, de stopzetting van internationale hulp, het bevriezen van de reserves bij de Afghaanse nationale bank en de houding van de taliban ten aanzien van vrouwen. Verzoeker benadrukt dat hij tijdens zijn gehoor ook wees op de economische problemen van zijn familie. Voorts voorziet hij in een theoretisch betoog omtrent de toepasselijkheid van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Dat de socio-economische situatie in Afghanistan na de machtsovername door de taliban, in augustus 2021, nog verder is verslechterd wordt niet betwist.

De kernvraag is evenwel of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend ('predominantly') wordt veroorzaakt door gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen, waardoor de voormelde situatie in Afghanistan niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan de Raad niet oordelen dat verweerder verkeerdelijk concludeerde dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren.

De huidige socio-economische situatie in Afghanistan is overduidelijk het gevolg van een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden, zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, die een aanzienlijke impact hebben.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling,

met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, blijkt dat in casu geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet en dat de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan geen aanleiding geeft tot het toekennen van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat de preciaire humanitaire situatie in Afghanistan voornamelijk is te wijten aan het handelen van de taliban kan niet worden bijgetreden.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers grief dat verweerder zijn economische situatie niet nader heeft onderzocht is, gelet op het voorgaande, niet relevant. Verzoeker gaat er tevens aan voorbij dat hij tijdens het gehoor uit eigen beweging verklaarde dat zijn familie in Afghanistan economisch sterk staat (gehoorverslag 21 maart 2023, blz. 44), zodat niet kan worden ingezien waarom nog nadere inlichtingen omtrent zijn economische situatie moesten worden gevraagd.

In de mate dat verzoeker verwijst naar rechtspraak inzake artikel 3 van het EVRM, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingen-wet en dat, gelet op voorgaande vaststellingen, niet kan worden besloten dat voormelde verdrags-bepaling werd geschonden door het nemen van de bestreden beslissing.

Betreffende zijn betoog dat hij in Afghanistan een reëel risico loopt op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet, moet worden opgemerkt dat verzoeker aangaf afkomstig te zijn uit de provincie Kunar en dat uit de informatie waarover de Raad beschikt weliswaar blijkt dat er in deze provincie nog sprake is van willekeurig geweld, maar dat dit geweld actueel geen hoog niveau bereikt (cf. EUAA Country Guidance: Afghanistan January 2023, blz 34 en EUAA Afghanistan: Country Focus, december 2023, blz. 38). Bovendien wordt een aanzienlijk deel van de burgerdoden in deze provincie beschouwd als het gevolg van veiligheidsincidenten van gerichte aard. Er kan dus niet worden geoordeeld dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een bedreiging van zijn leven of persoon. Verzoekers uitvoerige uiteenzetting, met verwijzing naar minder recente informatie, laat de Raad niet toe tot een ander besluit te komen. Verzoeker kan ook niet worden gevolgd waar hij stelt dat er, bij gebrek aan informatie over de situatie in Afghanistan, slechts een standpunt kan worden ingenomen omtrent de veiligheidssituatie nadat een *“fact-finding mission”* werd ondernomen. Er blijkt immers voldoende informatie beschikbaar te zijn om de veiligheidssituatie in de verschillende regio's in Afghanistan actueel reeds te kunnen beoordelen.

De Raad kan enkel vaststellen dat niet blijkt dat verzoeker nood heeft aan de subsidiaire beschermings-status, zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gezien het voorgaande kan niet worden besloten dat verweerder de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 of 48/7 van de Vreemdelingenwet of artikel 1 van de Vluchtelingenconventie heeft geschonden.

Het middel kan niet worden aangenomen.

De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven.

Er is geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen.

Er kan niet worden besloten dat verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend vierentwintig door:

G. DE BOECK, voorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK